

ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС - 4564 / 02.03.2022	

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

До

Пленума на Висшия съдебен съвет

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

на министъра на правосъдието

Надежда Йорданова

за образуване на производство по чл. 175, ал. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 173 от Закона за съдебната власт

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет,

На основание чл. 175, ал. 1 от Закона за съдебната власт внасям за разглеждане от пленума на Висшия съдебен съвет предложение за освобождаване от длъжност на главния прокурор на Република България Иван Стоименов Гешев поради следните фактически и правни обстоятелства:

Република България е правова държава, която се управлява според законите в страната – чл. 4 от Конституцията на Република България. В чл. 8 от основния закон е прогласен принципът за разделение на властите, според който държавната власт се разделя на законодателна, изпълнителна и съдебна. Съдебната власт като държавна власт е независима от останалите власти. Съдебната власт е призвана да защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата – чл. 117, ал. 2 от Конституцията.

Прокуратурата е част от независимата съдебна власт според глава шеста "Съдебна власт" от Конституцията (Решение № 3 от 2003 г. по к. д. № 22/2002 г., Решение № 8 от 2005 г. по к. д. № 7/2005 г.). В нея прокуратурата е обособена като самостоятелна единна подсистема (чл. 126, ал. 1 и 2 от Конституцията; Решение № 1 от 1999 г. по к. д. № 34/1998 г., Решение № 3 от 2015 г. по к. д. №

13/2014 г.). Конституционно установената структура на прокуратурата служи както за осъществяване на основната ѝ функция – да следи за спазване на законността, съгласно чл. 127 от Конституцията, така и за реализиране на конституционните функции на главния прокурор да осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори - чл. 126, ал. 2 от Конституцията¹.

Предвид установените в Конституцията структура и функции на съдебната власт, в чл. 170, ал. 5 ЗСВ са уредени изискванията за заемане на длъжността председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор. Съгласно чл. 170, ал. 5, т. 1 – 4 ЗСВ, на тези длъжности се назначава лице, което отговаря на изискванията за стаж по чл. 164, ал. 7 и на следните изисквания:

1. способност за придържане и налагане на висок етичен стандарт;
2. висока професионална компетентност: да притежава задълбочени знания в областта на правото, богат практически опит в съответната област на правото, ръководни и административни умения, изявени аналитични способности;
3. изявена независимост, воля за налагане на законността, решителност при изпълнение на служебните задължения и с принос за утвърждаването на правовата държава;
4. да притежава развити умения за работа в екип, за мотивиране на колеги, за търсене и носене на отговорност.

Нормативно установена гаранция, че лицата по чл. 129, ал. 2 от Конституцията ще поддържат през целия си конституционен мандат законодателно закрепените изисквания за високи професионални качества и интегритет за заемането на тези длъжности, се съдържа в разпоредбата на чл. 175, ал. 5 във връзка с ал. 2 ЗСВ. Съгласно тези разпоредби, административният ръководител се освобождава от длъжност предсрочно на основанията по чл. 129, ал. 3 от Конституцията, като основанието за предсрочно освобождаване на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор се установява от пленума на Висшия съдебен съд с решение, прието по реда на чл. 173, след което се предлага на президента на Република България неговото освобождаване.

С настоящото предложение поддържам, че са налице основанията по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за предсрочно прекратяване на мандата на главния прокурор - тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и действия, които накърняват престижа на съдебната власт.

1. На 10.07.2020 г. вечерта, при протест срещу тогавашното правителство и главния прокурор, зад колоните на сградата на Министерски съвет се случват документириани от камери за видеонаблюдение и месеци по-късно добили широка публичност сцени на полицейско насилие

¹ Решение № 7 от 11.05.2021 г. на КС по к. д. № 4/2021 г.

срещу протестиращи граждани. Разкази на пострадали и очевидци за проявите на полицейско насилие стават известни чрез медиите още на следващия ден.² Впоследствие се появяват и видеозаписи, а не само разкази на свидетели-очевидци и пострадали, че е имало такова полицейско насилие спрямо граждани, които вече имат поставени белезници, не биха могли да използват физическа сила, но въпреки това са удряни от униформени полицаи с ритници, ръце и с палки, влачени, премествани грубо и захвърляни един върху друг, като по този начин са им причинявани травми и физическа болка и унижение.^{3 4}

На 11.07.2020 г. от официалния си профил в Интернет платформата „Твитър“ главният прокурор публикува следното съобщение⁵: „Прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР срещу провокациите на платени агитки на Черепа и други олигарси. Няма да позволим нарушаване на конституционно установения ред от лица от криминалния контингент. Благодаря на всички полицаи, които защитават гражданите!“

В съобщението си главният прокурор се изказва от името на представляваната от него институция – „прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР“. Изявлението излъчва недвусмислено послание към прокурорите и е от особено значение за тези, които ще са пряко натоварени със задачата да решават имало ли е по време на тези протести превишаване на правомощията от страна на полицаите.

С това свое публично изявление главният прокурор демонстрира явна предубеденост, че определени действия на дадени длъжностни лица при охрана на протест срещу самия него са законосъобразни преди ръководената от него институция безпристрастно и обективно да е предприела действия за да изясни всички релевантни обстоятелства и данни за полицейско насилие. То е в пряко нарушение на основните принципи за независимост и безпристрастност, които следва да гарантират условия за провеждане на независимо и обективно разследване и поставя под съмнение дали прокурорите ще вземат по-различно решение от вече зададеното за институцията от ръководителя ѝ. Не са известни данни за това какви реални действия по разследване е предприела прокуратурата за упражненото полицейско насилие, както за събитията от 10.07.2020г., така и за следващите протести - аналогичен и многократно коментиран в публичното пространство е случаят с журналиста Димитър Кенаров, върху кого също е упражнено полицейско насилие на 02.09.2020 година. Нещо повече, през м. август 2021 г. Народното събрание прие решение да покани главния прокурор, който да представи данни за предприети мерки във връзка с станалите известни и предизвикали възмущение кадри с полицейско насилие. Главният прокурор първоначално отказа да се яви пред Народното събрание и представи доклад по темата, с доводи, че няма такива правомощия и това е в противоречие с принципа на разделение на властите, а прокуратурата се аргументира, че „не се води статистика по признак „досъдебни производства срещу протестиращи граждани“.

² <https://btvnovinite.bg/bulgaria/nasilieto-na-protesta-i-protestirashti-i-polica-i-razkazvat-za-provokatori.html>

³ <https://btvnovinite.bg/bulgaria/brutalni-kadri-pokaza-komisijata-za-policejskoto-nasilie-video.html>

⁴ <https://bntnews.bg/news/sled-protesta-snoshti-18-zadarzhani-2-ma-v-bolnica-3-ma-raneni-polica-i-1064695news.html>

⁵ https://twitter.com/IvanGeshevPG/status/1281953303652376577?fbclid=IwAR1x0k0BMEa_Pvx760Hu-XkX_9KTy2WV3_U2LJlml0Fnri8QvcKqYZwZavg

Посочените действия и бездействия на главния прокурор демонстрират конюнктурно разбиране и прилагане на принципа за разделение на властите и независимост на съдебната власт, поставят под съмнение безпристрастността и почтеността на съдебната власт, създават в обществото впечатление за отсъствие на воля за обективно разследване на деяния, които са пряко свързани с личността на главния прокурор. Ето защо приемам, че неговото поведение не отговаря на изискванията за заемане на длъжността главен прокурор и уронва престижа на съдебната власт по смисъла на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията.

2. С решение на Европейския парламент от 15.02.2022 г. относно искане за снемане на имунитета на Елена Йончева (2019/2155(IMM))^{6 7} е прието за достоверно твърдението ѝ, че е била жертва на *fumus persecutionis*, т.е. че са налице конкретни елементи, които указват намерение чрез наказателното производство да се навреди на политическата ѝ дейност, включително на дейността ѝ като член на Европейския парламент (ЕП).

Обстоятелствата по случая са следните:

Елена Йончева е единственият български евродепутат в Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (LIBE) в ЕП и известен критик на българските власти в тази сфера.

През ноември 2018 г. главният прокурор Сотир Цацаров поиска имунитета на Елена Йончева, тогава депутат от БСП. Йончева доброволно се отказа от имунитета си.

През януари 2019 г. прокуратурата ѝ повдигна обвинение за пране на пари. Според обвинението през юни 2012 г. управляваното от Йончева дружество "Офрод" ООД е получило финансови средства от КТБ чрез офшорната компания "Далий трейдинг лимитид", което представлява пране на присвоени от собственика на банката Цветан Василев средства.

Елена Йончева влезе в ЕП като водач на листата на БСП през май 2019 г., а в края на ноември 2019 г. главният прокурор Сотир Цацаров поиска и имунитета ѝ като евродепутат. Искането не е оттеглено, т.е. изложените в него фактическите и правни основания са възприети и е продължено поддържането му от настоящия главен прокурор.

Същевременно Елена Йончева подаде жалба срещу българските власти в ЕСПЧ, който трябва да прецени дали делото за пране на пари срещу нея е единствено с цел да я репресира. Съдът прие, че делото е с приоритет, тъй като може да има специално въздействие. Към настоящия момент все още не е налице произнасяне на Съда в Страсбург.

С решението от 15.02.2022 г. мнозинството от депутатите се обединяват около заключението, че досъдебното производство срещу Елена Йончева е образувано едва на 31.08.2018 г., т.е. в момент, когато нейната политическа ангажираност вече е добре известна, докато предполагаемото

⁶ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0016_BG.html

⁷ Виж също в приложението и Доклад относно искане за снемане на имунитета на Елена Йончева (2019/2155(IMM)), Комисия по правни въпроси, ЕП, Докладчик: Жил Льобретон или на https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2022-0014_BG.html

престъпление е започнало през 2010 г., както и че подобно забавяне на действията не е обосновано по убедителен начин; обръщат внимание на обстоятелството, че досъдебното производство е образувано след сигнал от двама депутати, които са политически опоненти на Елена Йончева. В мотивите за отказа на Европейския парламент от 15.02.2022 г. се отбелязва, че обвиненията срещу Йончева изглеждат политически мотивирани. Като друг много сериозен аргумент за решението на депутатите от ЕП са документите, предоставени на ЕСПЧ, във връзка със запис на телефонен разговор относно образуването на наказателно производство срещу Елена Йончева, публикуван на 12.06.2020 г. от няколко български електронни медии, за който в експертен доклад, приложен към делото, се стига до заключението, че един от гласовете е този на българския министър-председател към онзи момент Бойко Борисов.

По време на развитието на описаните по-горе събития настоящият главен прокурор Иван Гешев заема последователно длъжностите заместник на главния прокурор при ВКП и главен прокурор. От известните в публичното пространство данни може да се заключи, че нито в качеството му заместник на главния прокурор при ВКП, нито в качеството на главен прокурор е предприел необходимите действия по обективното разследване на обстоятелствата, както във връзка с обвинението срещу Елена Йончева, така и за тези, породили съмнение в депутати от ЕП за политически мотиви на искането за снемане на имунитета ѝ, които да доведат до ясни и обосновани изводи от страна на прокуратурата и да бъдат представени пред българското общество. Главният прокурор не е изразил публично позиция по решението на Европейския парламент от 15.02.2022 г. и особено по отношение на изключително смущаващите констатации за започване на наказателното преследване срещу Елена Йончева по политически мотивирани съображения, които несъмнено рушат доверието не само в разследващите органи, но и в независимостта на съдебната власт. Това се потвърждава от публично известните данни за проведените няколко срещи на членове на комисията LIBE с главния прокурор Иван Гешев и споделените след тях впечатления и притеснения от евродепутатите за върховенството на правото в България.

Проявеното бездействие по случая от главния прокурор е в нарушение на принципите за независимост и безпристрастност, дефинирани в Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Независимостта е предпоставка за утвърждаване върховенството на закона и гаранция за защита на основните човешки права и конституционни ценности. При упражняване на правомощията си магистратът е длъжен да се подчинява само на закона и вътрешното си убеждение, да не допуска и не се поддава на каквото и да е външно влияние, натиск, заплахи, пряка или косвена намеса в работата си, независимо от техния източник, повод или причина. Безпристрастността изисква магистратът да уважава достойнството на всеки човек, както при изпълнение на служебните си задължения, така и извън службата, и не допуска предпочитание, предубеждение или предразсъдъци въз основа на раса, произход, етническа принадлежност, пол, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние. Намирам, че тези изисквания не са спазени от главния прокурор и бездействието му има негативен ефект върху авторитета на съдебната власт.

3. С решение на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) по делото *Баневци срещу България*, № 25658/19 от 12.10.2021 година⁸, което е влязло в сила на 12.01.2022 година, България е осъдена за нарушено право по член 6, параграф 2 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) – право на справедлив процес и конкретно заради изявление на 28.10.2018 година на прокурор Иван Гешев (към онзи момент заместник на главния прокурор при ВКП) и на прокурор Мария Дойчева.

За предложението по чл. 175, ал. 5 ЗСВ са релевантни следните фактически обстоятелства, приети за доказани от ЕСПЧ по делото *Баневци срещу България*:

Във връзка с воденото наказателно разследване срещу двамата жалбоподатели и ареста им, настоящият главен прокурор е направил изявления и е отговарял на въпроси на журналисти пред Специализираната прокуратура в София, които са подробно цитирани в решението на ЕСПЧ .

В параграфи 146, 147 и 148 от решението ЕСПЧ сочи, че презумпцията за невинност, залегнала в член 6, параграф 2, е един от елементите на справедливия наказателен процес, изискван от член 6, параграф 1, както и, че член 6, параграф 2 не може да попречи на органите да информират обществеността за текущите наказателни разследвания. От друга страна, той изисква от тях да направят това с цялата дискретност и всички резерви, които изисква зачитането на презумпцията за невинност.

С оглед тези базисни правила за спазването на презумпцията за невиновност и приложението на правото на свободно изразяване, в рамките на наказателното производство, от страна на прокурорите и съда, ЕСПЧ анализира изявленията на прокурорите Иван Гешев и Мария Дойчева. В решението си Съдът казва: „Вярно е, че двамата прокурори са говорили относно наказателното разследване и са дали подробности за предприетите действия по разследване, за повдигнатите срещу жалбоподателите обвинения и въздействието на тяхната дейност върху обществото. Съдът обаче счита, че изявленията на двамата прокурори са надхвърлили обикновеното предоставяне на информация за наказателното разследване. По-специално, много небалансирания начин, по който описват версиите, по които работят разследващите, използването на термини като „престъпна приватизация“, „източване“ или „обезкостяване“, за да опишат събитията, довели до прекратяване на дейността на въпросните дружества, и техните много категорични изводи за фактите, които са предмет на въпросното разследване, предават идеята, че двамата жалбоподатели са извършители на престъпленията, за които прокуратурата ги обвинява. Следователно тези твърдения, взети като цяло, подкопават презумпцията за невинност на жалбоподателите.“

Във връзка с това нарушение и с констатираното по същото дело нарушение на член 13, във връзка с член 6 от ЕКПЧ България е осъдена да заплати на жалбоподателите 19 800 евро. Това обезщетение ще се заплати от българската държава, т.е. от нейните данъкоплатци, но в случая същественият, значимият проблем е във въпросите, които поставя решението на Съда в Страсбург относно професионалните и нравствени качества на главния прокурор. Съществената вреда,

---

⁸<https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22fulltext%22%3A%22Banjevi%22%22%22documentcollectionid%22%3A%22GRANDCHAMBER%22%22%22chamber%22%22itemid%22%3A%22001-212118%22%7D>

нанесена на българската държава и общество, е в това, че Съдът установява грубо незачитане на основни човешки права, допуснато от прокурор в качеството му на административен ръководител, който към настоящия момент стои начело на прокуратурата. Както посочих, структурно и организационно прокуратурата е централизирана, строго йерархична институция, която по силата на Конституцията разполага с правомощия за наказателно преследване на гражданите. Поради това примерът на главния прокурор пред останалите прокурори за negliжиране на човешките права е натоварен с изключително отрицателно въздействие и потенциал да нанесе тежки поражения върху професионалната култура и етика на прокурорите и следователите, а и на други държавни органи, разполагащи с репресивни функции. Обръщам внимание, че този ефект е видим и се потвърждава от решението на ЕСПЧ по отношение на поведението на наблюдаващия прокурор Мария Дойчева от Специализираната прокуратура, чиито изявления са в пълен синхрон с тези на главния прокурор Иван Гешев.

Трябва да подчертая, че след обявяване и влизане в сила на решението на ЕСПЧ от главния прокурор не са последвали каквито и да било действия и изявления, както и коригиращи мерки, насочени към преодоляване на негативните последици в професионален и етичен аспект в системата на прокуратурата като част от независимата съдебна власт, призвана да налага и спазва стандартите на правовата държава. Поведението на главния прокурор има отрицателен ефект и върху обществените възприятия и оценки за спазване на базовите стандарти на правовата държава от органите, представляващи съдебната власт.

Действията и бездействията на главния прокурор в този казус сочат, че той не отговаря на изискванията за заемане на длъжността, дефинирани в чл. 170, ал. 5, т. 1 ЗСВ – способност за налагане на висок етичен стандарт; т. 2 – висока професионална компетентност, ръководни и административни умения; т. 3 – изявена независимост, воля за налагане на законността и с принос за утвърждаване на правовата държава; т. 4 – за мотивиране на колеги, за търсене и носене на отговорност. Поведението му е в несъответствие и с основните принципи за независимост и безпристрастност, залегнали в Кодекса за етично поведение на българските магистрати /конкретно по т. 1.1 и 1.4 и т. 2.1./, съгласно които независимостта е предпоставка за утвърждаване върховенството на закона и гаранция за защита на основните човешки права и конституционни ценности, а безпристрастността е еднакво относима към актовете на магистратите по прилагането на материалното и процесуално право и произтича от правото на участниците в процеса да бъдат третирани по еднакъв начин.

Поради това намирам, че поведението на главния прокурор има негативен ефект върху авторитета на съдебната власт в обществото като стожер на правовата държава и осъществява фактическия състав на чл. 129, ал. 3, т. 5 КРБ – накърнява престижа на съдебната власт, което представлява основание за освобождаването му от длъжност по чл. 175, ал. 5 ЗСВ.

4. През 2020 г. Антикорупционният фонд излъчи поредица под заглавие „Осемте джуджета“. В поредицата се проследява как предполагаема мрежа за влияние в множество институции се намесва в правния спор между съсобствениците на група дружества за производство на асансьори Илия и Явор Златанови. В разследването се съдържат и коментират данни за това как в България се постига неправомерно влияние за уреждане на юридически конфликти, правят се опити за завземане на

бизнес чрез участието на правоохранителните органи и представители на прокуратурата се разпореждат в нарушение на процесуалния ред с иззети веществени доказателства на голяма стойност – около 35 кг. злато във вид на монети и кюлчета, което самата прокуратура оценява на над 4 милиона лева, и пари в брой, иззети по наблюдавано от Специализираната прокуратура досъдебно производство. Твърденията на Илия Златанов са, че след уговорка с прокурори е представил неистински фактури за придобиването му от чужбина и златото му е предадено на паркинга на специализираните съд и прокуратура в извънработно време, като след това е натоварено в автомобил на съпругата на бившия ръководител на Столичното следствие Петьо Петров и присвоено от нея.

На 08.07.2020 г. Специализираната прокуратура публикува съобщение, с което информира, че предходния ден е проведено претърсване и изземване от имот, собственост именно на Илия Златанов, като са иззети веществени доказателства, за част от които – монети от жълт метал, се казва, че “съвпадат с върнатите на същото лице с постановления на прокурори при СП по-рано през годината по същото дело”, т.е. оборва твърденията на Златанов, че иззетото злато като веществено доказателство по-късно му е върнато от прокуратурата и присвоено от същите лица, съучаствали в отнемането на бизнеса му.

Главният прокурор използва тази новина, за да публикува твит от официалния си профил от същата дата 08.07.2020 г.⁹, със следния текст:

„Истината няма нюанси и бързо се установява. Очаквам т.нар. „Антикорупционен фонд“ да се извини на институцията Прокуратура на Република България, но това изисква достойнство. Знаем откъде идват хибридните атаки, те няма да спрат нашата работа в името на българските граждани!“

Публично известните данни по случая обаче са противоречиви. Не е ясно дали същите са били предмет на разследване и анализ, доколкото пред обществото не са оповестени каквито и да било обстоятелства в тази насока, няма данни как е приключила предварителната проверка за същите, нито за досъдебното производство водено срещу Златанови.

По време на изслушването си в правната комисия на парламента на 14.10.2021 г. главният прокурор Иван Гешев, на въпроси, свързани със случая също дава отговор, че не може да забрани на никого да сее пропаганда с политически и други мотиви, без да изяснява какво всъщност се случва с разследването.

С посланията си през социалните медии и изявления пред държавни институции главният прокурор отново демонстрира явна предубеденост относно изнесените данни за най-различни деяния, които съдържат признаците на престъпления, някои от които пряко засягащи длъжностни лица, от представляваната от него институция, като директно ги negliжира, публично обявявайки ги за неистина. За илюстрация на казаното, в пълно съответствие с тази позиция, в интервю на 28.10.2021 г. административният ръководител на Специализираната прокуратура заявява, че „Осемте

---

⁹ <https://twitter.com/ivangeshevp/status/1280862261226147840?s=21>

„Джуджета“ е семейна драма“, без да уточнява на какъв етап са и приключили ли са производствата по случая.¹⁰

В допълнение, по повод оспорване отнемането на лиценза на „Делта гард“ в производството пред Административен съд София град основен акцент за решаване на спора се оказва проявеното бездействие от прокуратурата и липсата на какъвто и да било контрол от горестоящите прокурори, в това число главния прокурор, което поведение е в пълно противоречие с активността му по други случаи, описани по-долу.^{11 12} Въпреки че единият от съдружниците е привлечен като обвиняем за престъпление от общ характер самоуправство на 14.05.2019 г., предявяването на това обвинение е направено от прокуратурата в Бургас две години и половина по-късно, на 2.11.2021г., само 3 дни след като е отразено в Търговския регистър, че този съдружник е прехвърлил дела си от дружеството на другия съдружник.¹³

5. До министъра на правосъдието постъпи сигнал на 01.12.2021 г. от Георги Цолов Георгиев, бивш съдружник в „Жоси“ ООД. Подателят на сигнала твърди, че са налице обосновани предположения за извършени към 2014 г. престъпления срещу него и имуществото му и то със знанието на г-н Иван Гешев – настоящем главен прокурор на Република България. В сигнала си г-н Георгиев твърди още, че в резултат на посочените действия, дружеството му „Жоси“ ООД е било „откраднато“, а семейната му къща, находяща се в село Драговищица – запалена (вж. сигнала към приложението).

Подателят на сигнала твърди, че през 2014 г. е установил, че съдружникът му в „Жоси“ ООД, г-н Симеон Присадашки, е организиран и водил т. нар. „сиво“ (двойно) счетоводство на дружеството, като по този начин същото е било „източвано“ и са били нанесени огромни щети за държавния бюджет. Твърди също, че неустановено лице е фалшифицирало негов подпис и по този начин е изтеглило заем от банка и задължило „Жоси“ ООД, което е една от причините за фалита на дружеството.

Във връзка с проблемите му със съдружника му, г-н Георгиев потърсил помощ от г-н Стоимен Гешев - баща на настоящия главен прокурор, с искане за разрешаване на проблема. За решаване на възникналата ситуация, подателят на сигнала се свързал с адвокат Велемир Атанасов, който му бил препоръчан от г-н Иван Гешев като негов доверен адвокат. Последният посъветвал г-н Георгиев да изключи от дружеството настоящия си съдружник и на негово място приеме за съдружник г-н Стоимен Гешев, чието дялово участие да бъде 20 % от капитала на дружеството. Според представените към сигнала писмени документи е предприето прехвърляне на 2 (два) % от дяловете на капитала на търговското дружество „Жоси“ ООД на г-н Стоимен Гешев. От представените документи не става ясна нито причината именно Стоимен Гешев да бъде приет за съдружник на Георги Цолов Георгиев, нито как е определена пазарната стойност на 2% от капитала на „Жоси“ ООД. Към постъпилния сигнал от г-н Георгиев в подкрепа на това твърдение са представени документи,

¹⁰ <https://www.svobodnaevropa.bg/a/31527293.html>

¹¹ <https://www.paragraph22.bg/22-novini/read/licenzut-na-delta-gard-e-otnet-i-na-vtora-instanciia>

¹² <https://www.svobodnaevropa.bg/a/31709981.html>

¹³ <https://www.svobodnaevropa.bg/a/31705175.html>

приложени към предложението, които са достъпни в делото на юридическото лице в публичния Търговски регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Според подателя на сигнала, предвид предприетите действия по прехвърляне единствено на 2 % от дяловете на „Жоси“ ООД, вместо предварително уговорените 20 %, спрямо него са осъществени неправомерни действия и бездействия, описани подробно в сигнала. Подателят на сигнала заявява, че е готов да потвърди изнесените обстоятелства пред компетентните институции.

Подателят на сигнала в интервю в предаването „Честно казано“ по телевизия „Евроком“, в гр.София, на 20.03.2019 г. изнася същите твърдения. За тях бившият му съдружник Симеон Присадашки е подал частна тжбa до Софийския районен съд. Към настоящия момент е налице влязла в сила на 10.11.2021г. оправдателна присъда по внчхд № 2249/2021г. на СГС, НК, IV въззивен състав¹⁴ по обвинение повдигнато с тжбa за престъплението „клевета“, вменено на г-н Георгиев за изявленията му по отношение на тжителя във връзка със случилото се с търговско дружество „Жоси“ ООД. Установените по делото обстоятелства индицират за сериозна степен на достоверност на подадения сигнал. В мотивите към оправдателната присъдата на въззивната инстанция, съдът е посочил следното: „Твърденията на подс. Георгиев и дадени от него обяснения не са голословни, а са подкрепени от част от събраните по делото доказателства, в това число и относно обстоятелството, че в процесното дружество действително е имало злоупотреби - неправилно документиране, водене на двойно счетоводство, укриването на печалби и данъци, а така също и редица други неправомерни действия, които не са били своевременно разследвани, но за които има достатъчно индиции и доказателства, че са се случвали. Разбира се в случая следва да бъде направено ясното разграничение между това едно престъпление или неправомерно действие да бъде доказано по надлежния за това ред с понасянето на съответната отговорност и това да са налице макар и ограничени доказателства за подобни прояви, които не са достатъчни за търсенето на наказателна отговорност, но са законосъобразна база за изявленията, които са били направени.“

Релевантно за случая е, че от приложените по партията на дружеството документи, след като на Стоимен Гешев са прехвърлени два процента от дяловете на дружеството, Георги Цолов Георгиев и Стоимен Гешев като съдружници в „Жоси“ ООД са предприели действия по управление на дружеството. Тези документи носят подпис на Стоимен Гешев в качеството му на съдружник в „Жоси“ ООД.

В тази връзка, искам да подчертая, че съобщението на Прокуратурата на Република България, ръководена от главния прокурор, направено на 10.02.2022г. в право на отговор до една от националните ни телевизии^{15 16}, че неговият баща никога не е имал дял в „Жоси“ ООД и съответно

¹⁴ Виж в приложението мотиви по внчхд № 2249/2021г. на СГС, НК, IV въззивен състав

¹⁵ <https://defakto.bg/2022/02/10/%D0%B2%D0%BA%D0%BF-%D0%BB%D1%8A%D0%B6%D0%B0-%D0%B5-%D1%87%D0%B5-%D0%B8%D0%B2%D0%B0%D0%BD-%D0%B3%D0%B5%D1%88%D0%B5%D0%B2-%D0%B8-%D0%B1%D0%B0%D1%89%D0%B0-%D0%BC%D1%83-%D1%81%D0%B0-%D0%B8%D0%BC%D0%B0/>

¹⁶ <https://nova.bg/news/view/2022/02/10/356579/%D1%81%D1%85%D0%B2%D0%B0%D1%82%D0%BA%D0%B0-%D0%B2%D0%B7%D0%B0%D0%B8%D0%BC%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F-%D0%BC%D0%B5%D0%B6%D0%B4%D1%83-%D0%B1%D0%B8%D0%B2%D1%88-%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D1%81%D1%82%D1%8A%D1%80-%D0%B8>

никога не е бил съдружник не отговаря на действителните факти, съгласно документите по партидата на дружеството в Търговския регистър.

По партидата на дружеството „Жоси“ ООД, ЕИК 831271363 в Търговския регистър към Агенция по вписванията документи, които са налични и достъпни, се виждат следните документи: Протокол от извънредно общо събрание на „Жоси“ ООД от 11.08.2014 г.; Решение на Георги Цолов Георгиев, единствен останал съдружник в „Жоси“ ООД, ЕИК 831271363, гр. София, България от 14.08.2014 г.; Протокол от извънредно общо събрание на „Жоси“ ООД от 18.08.2014 г. и Дружествен договор на „Жоси“ ООД от 18.08.2014 г.

От намиращия се по партидата на дружеството в Търговския регистър към Агенция по вписванията Протокол от извънредно общо събрание на „Жоси“ ООД от 11.08.2014 г. се установява, че подателят на сигнала - Георги Георгиев, е пристъпил към изключването на съдружника си в „Жоси“ ООД Симеон Присадашки и освобождаването на същия като управител на дружеството, като на събранието е присъствал и адвокат Велимир Атанасов от САК.

От отразеното в Решение на Георги Цолов Георгиев, единствен останал съдружник в „Жоси“ ООД, ЕИК 831271363, гр. София, България, от 14.08.2014 г. се установява, че Георги Георгиев е пристъпил към уреждане на последиците от изключването на съдружника си Симеон Присадашки, като е намалил капитала на „Жоси“ ООД с 2500 лв. и едновременно с това е увеличил капитала на дружеството със сумата от 5000 лв. чрез издаване на нови сто дяла с номинална стойност от по 50 лева всеки, от които 98 дяла са записани от Георги Цолов Георгиев, а 2 дяла - от бащата на главния прокурор Иван Гешев – Стоимен Гешев, за което е посочено последният да е внесъл сумата от 100 лв.

От представените документи не става ясна нито причината именно Стоимен Гешев да бъде приет за съдружник на Георги Цолов Георгиев, нито как е определена пазарната стойност на 2% от капитала на „Жоси“ ООД и съответства ли същата на сумата от 100 лв., която се сочи да е внесена от Стоимен Гешев по повод на придобиването на дяловете.

От приложения по партидата на дружеството Протокол от извънредно общо събрание на „Жоси“ ООД от 18.08.2014 г. и Дружествен договор на „Жоси“ ООД от 18.08.2014 г. се установява, че Георги Цолов Георгиев и Стоимен Тодоров Гешев като съдружници в „Жоси“ ООД променят адрес на управление на дружеството, избират управител и приемат нов дружествен договор. Всички изброени документи носят подпис на Стоимен Тодоров Гешев.

В трайната практика на Върховния касационен съд, (напр. Решение №690 от 03. 12.2008 г., по т.д. №349/2008 г. на II т.о.; Решение №135 от 09.11.2009 г., по т. д. №184/ 2009 г. на I т.о., Решение №39 от 15.04.2011 г., по т.д.№ 526/2001 г. на I т.о.; Решение №90 от11.09.2009, по т.д.№439/2008 г. на II т.о., Решение №100 от 04.06.2010 г., по т.д. №799/2009 г.; Решение №86/01.09.2017 по дело №1068/2016 на ВКС, ТК, II т.о. и мн. др.), е прието, че взетите от общото събрание на съдружниците в ООД, решения, подлежащи на вписване в Търговския регистър, имат незабавно действие във вътрешните отношения на дружеството, чрез неговите органи и съдружниците. Тоест от вземане на решението и това действие не е в зависимост от вписването им по чл.140 Търговския закон (ТЗ), конститутивният ефект на което, включително в хипотезата на чл.140, ал.4 ТЗ (в това число и решението за приемане на нов съдружник) е по отношение на трети лица. В този смисъл, през 2014 г.

[%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%83%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%BE%D0%B1%D0%B7%D0%BE%D1%80/](#)

бащата на прокурор Иван Гешев е станал съдружник в „Жоси“ ООД, независимо от вписване на решението в търговския регистър.

На следващо място, въпреки многобройните сигнали и интервюта на Георги Цолов Георгиев, не е известно да са предприети някакви конкретни действия по установяване на твърдените от него обстоятелства от разследващите органи, така че да потвърдят или опровергаят неговите твърдения за съпричастност на главния прокурор към описаните по-горе събития.

Посочените действия и бездействия на главния прокурор във връзка с оповестените данни в сигнала са в противоречие с принципите и нормите, залегнали в Кодекса за етично поведение на българските магистрати за независимост и безпристрастност, справедливост, почтеност и благоприличие, както и правилата, произтичащи от тези принципи – по т. 1.1 – 5, 4.2, 5.3 – 8, т. 8.6 и 9.4. Тези обстоятелства са предмет на множество коментари и обсъждания в обществото, включително в Народното събрание, поради което главният прокурор дължи ясни и категорични отговори в лично качество, а не чрез представляваната от него институция. Самото институционално въвличане на прокуратурата чрез изразената позиция, цитирана по-горе, от главния прокурор е в нарушение на правилата за етично поведение и има негативен ефект в обществото.

Във връзка с описаните случаи в т. 4 и 5 искам да подчертая следното: Европейският съд по правата на човека е приел по серия осъдителни решения (по делата *Маринова и други срещу България*¹⁷ и *Бойканов срещу България*^{18 19}), че оплакващият се от корупционно поведение или противоправни действия на държавни органи гражданин не може да бъде поставен в обективно невъзможно положение да доказва държавната корупция, за да не бъде обвинен в клевета или набедаване. Същевременно обстоятелството, че гражданите, които сигнализират за държавна корупция или злоупотреба с власт, не разполагат с инструментариум и властнически ресурс за да установят верността на твърденията си, не означава, че е допустимо компетентните власти да бездействат. Конвенцията на ООН срещу корупцията, ратифицирана от България, установява задължението на държавите, съобразявайки принципа за независимостта на съда, да вземат мерки за укрепване на честността и предотвратяване на възможностите за корупция сред магистратите, включително чрез въвеждане на съответни правила за поведение на членовете на съдебната власт. Специфичното приложение на това изискване по отношение на административните длъжности в съдебната власт означава всяко съмнение, довело до реално увреждане на авторитета на правосъдието и на базовото функциониране на правовата държава или да бъде опровергано по несъмнен за обществото начин или замесеният административен ръководител да бъде освободен. Това е така, тъй като разколебането на доверието в служебното положение на висшите административни длъжности води до недоверие към цялата институционална система. Съгласно чл. 129, ал. 2 от Конституцията във връзка с чл. 170, ал. 5 ЗСВ тези изисквания в пълна мяра са валидни за главния прокурор. Намирам, че поведението на главния прокурор под формата на действия, бездействия и публични изказвания по казусите по т. 4 и 5, е в нарушение на професионалните и

¹⁷ <http://humanrights.bg/Contents/Item/Display/15035>

¹⁸ <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22%3A%22001-168384%22%7D>

¹⁹ Виж приложението Бюлетин Решения на ЕСПЧ по дела срещу България, Брой 14 октомври – декември 2016 г., Съставител: Дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“, Министерство на правосъдието, страница 18

етични стандарти, показва незачитане на основните принципи на КЕПБМ за независимост, безпристрастност и почтеност и правилата, които изпълват съдържанието им, разколебава доверието на обществото, че правоохранителните и разследващи органи упражняват правомощията само въз основа на закона и водени от вътрешното си убеждение, което несъмнено уронва авторитета на съдебната власт и изпълва фактическия състав на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията.

6. На 03.04.2020 г. главният прокурор в интервю за БНТ²⁰ и Нова телевизия²¹ публично изразява съмнения за възможно манипулиране на системата за случайно разпределение на делата в съдилищата, като я сравнява с корона вирус и заявява, че ако тези съмнения се потвърдят, би се оказало, че през последните години в България не е имало правосъдие.

По време на интервюто главният прокурор казва:

„Ако се окаже, че това, което в IT одита се констатира, е истина, това ще е скандал, съпоставим с коронавируса в здравната система. Това ще е коронавируса в съдебната система.“

„Ако първоначалните констатации са верни, това означава, че в последните 5 години не сме имали правосъдие.“

„Всеки, който има електронен подпис, може да влезе в тази система и да прави абсолютно всичко. От това, което чета, означава, че един човек с лаптоп в Разград може да разпредели при наличие на електронен подпис което и да е дело, в който и да е съд, да манипулира данни по какъвто иска начин, да трие данни, да не оставя следи, да отбелязва, че определени съдии са в отпуск, да разпределя състави, да създава нови съдилища. Съдия с такъв достъп от, примерно, Варна, може да разпредели дело във ВКС, в бургаски съд и къде ли още не.“

Тези изявления на главния прокурор ерозират доверието в съдебната система, внушават на обществото, че в съда няма гаранции за спазване на принципа на случайното разпределение на делата, съответно, че делата се разглеждат от независим съд в справедлив съдебен процес. Същевременно изказаното мнение не почива на конкретни факти, не е основано на данни от извършена проверка или проведено разследване от компетентните органи. На поставените от главния прокурор в интервюто „много интересни въпроси“ по темата за случайното разпределение и към настоящия момент прокуратурата не е дала очакваните в обществото отговори. Известно е, че по случая е образувано досъдебно производство след шумно огласените съмнения за нарушаване на правилата за случайно разпределение, но не е известно на обществото на какъв етап е разследването и установени ли са действително такива тежки нарушения, за каквито изказва мнение главният прокурор. Считаю, че публично демонстрираното немотивирано, негативно отношение към този високо чувствителен в обществото въпрос от главния прокурор, обективира поведение, което е в несъответствие с изискванията за придържане и налагане на висок професионален и етичен стандарт и уронва престижа на съдебната власт по смисъла на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията.

²⁰ <https://bnt.bg/bg/a/265558-ekskluzivno-intervyu-s-glavniya-prokuror-ivan-geshev>

²¹

<https://news.lex.bg/%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%83%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0-%D1%80%D0%B0%D0%B7%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%B4%D0%B2%D0%B0-%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D0%BF%D1%83%D0%BB%D0%B8%D1%80%D0%B0%D0%BD/>

7. Главният прокурор Иван Гешев в редица свои публични изяви демонстрира пренебрежително, подигравателно и враждебно отношение към неправителствени организации, отделни личности и юридически общности, които изразяват становища, различни от неговите професионални и лични позиции.

Посочвам като илюстративен случая с Българския Хелзински комитет, в контекста на изискванията към длъжността главен прокурор за прилагане на висок етичен стандарт и с принос за утвърждаване на правовата държава:

В началото на юли 2019 г. БХК съобщава²², че по традиция изпраща годишния си доклад за правата на човека до много институции и медии, включително и до прокуратурата. Заедно с годишния доклад са изпратени и две други публикации – нови издания за практиката по антидискриминационни дела и наръчник по антидискриминационно право. В отговор, заместник-главният прокурор към този момент Иван Гешев изпраща издания на романа „Под игото“ на Иван Вазов, като отбелязва глава двадесет и втора „Батарейта на Зли дол“ и сборник разкази на Йордан Йовков, като отбелязва разказа за циганката Божура, който започва с описание на това как майката на Божура, Калуда, се възползва от състраданието на хората към дъщеря ѝ, за да печели от търговията си. Подтекстът е въпрос на лично възприятие, но демонстрираното неуважение е очевидно за всички.

Публичните изяви на главния прокурор в тази насока продължават и показват устойчива тенденция и след избирането му на най-високата длъжност в прокуратурата.

Като пример трябва да се посочат и изявленията му по адрес на адвокатурата:

На 27.02.2020 година главният прокурор заявява, че „лица, които медиите наричат олигарси, и техните адвокати и говорители искат слаба и неработеща прокуратура“^{23 24} и определя като „наглост“ даването на становище от адвокатурата в рамките на процедурата по консултациите при президента Румен Радев за промени в Конституцията.

Други примери в тази насока са и цитираните по-горе изявления и коментари на главния прокурор в публичните му изяви, по конкретни случаи.

Тези изявления на главния прокурор Иван Гешев изразяват пренебрежение към ценностите на правовата държава, за незачитане правото на защита на гражданите като конституционно защитена

²² <https://news.lex.bg/%D0%B8%D0%B2%D0%B0%D0%BD-%D0%B3%D0%B5%D1%88%D0%B5%D0%B2-%D0%BF%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%BB-%D0%BD%D0%B0-%D0%B1%D1%85%D0%BA-%D0%BF%D0%BE%D0%B4-%D0%B8%D0%B3%D0%BE%D1%82%D0%BE-%D0%B8/>

²³ <https://nova.bg/news/view/2020/02/27/279440/%D0%B3%D0%B5%D1%88%D0%B5%D0%B2-%D0%BB%D0%B8%D1%86%D0%B0-%D0%BA%D0%BE%D0%B8%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%87%D0%B0%D1%82%D0%B5-%D0%BE%D0%BB%D0%B8%D0%B3%D0%B0%D1%80%D1%81%D0%B8-%D0%B8%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%82-%D0%BD%D0%B5%D1%80%D0%B0%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B5%D1%89%D0%B0-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%83%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0/>

²⁴ https://www.clubz.bg/94871-ivan_geshev_az_sam_s_grazhdanite_otsreshta_sa_prestapnitsite_i_oligarsite

ценност и ролята на адвокатурата за това, както и липсата на уважение към различните разбирания и позиции в обществото. Те противоречат на установения в КЕПБМ принцип за вежливост, според който магистратът чрез действията и актовете си винаги изразява уважението, което дължи на своите колеги, гражданите, адвокатите, страните и останалите участници в процеса. Поведението му е в разрез с определението за толерантност, дадено в ЕКПБМ, съгласно което толерантен е магистратът, който е открит и търпелив за изслушване и възприемане на нови или различни аргументи, мнения и гледни точки. Намирам, че в описаните случаи заявените позиции на главния прокурор имат отрицателен ефект върху авторитета на съдебната власт по смисъла на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията.

8. С прессъобщение от 12.05.2020 г.²⁵ (<https://prb.bg/bg/news/aktualno/42452-glavnijat-prokuror-sezira-predstavitelite-na-i-157>) Прокуратурата на Република България обявява, че главният прокурор е утвърдил указания „при образуване на досъдебни производства за умишлени престъпления по транспорта да се предприемат действия за изземване на превозното средство като веществено доказателство, и да се сезира компетентният съд за налагане на заповед с оглед отнемането му в полза на държавата“, тъй като по сега действащия Наказателен кодекс (НК) „в полза на държавата се отнемат средствата за извършване на умишлени престъпления, собственост на дееца“.

Със Заповед № РД-02-06/11.05.2020 г.²⁶ на основание чл. 138, т. 1 и 6 и чл. 136, ал. 5 ЗСВ главният прокурор е утвърдил Указания за подобряване на организацията на работа на Прокуратурата на Република България по прилагане на разпоредбите на чл. 53 НК и чл. 72 НПК по досъдебни производства, образувани за престъпления по транспорта (вж. в приложение – заповед и указания).

Според съдебната практика и доктрината чл. 53, ал. 1, б. „а“ НК е неприложим за отнемане в полза на държавата на моторни превозни средства във визираните в указанията случаи на престъпления против транспорта. Този текст от наказателния закон изисква отнемане в полза на държавата на „вещите, които принадлежат на виновния и са били предназначени или са послужили за извършване на умишлено престъпление“, т.е. средството на престъплението. Превозното средство при умишлените престъпления против транспорта обаче се явява техен предмет, а не средство за извършването им. Следователно и евентуалното отнемане на моторно превозно средство би било възможно единствено на основание буква „б“ на същия член, който указва, че предметът на престъплението се отнема, само когато това е изрично посочено в особената част на НК, а такава изрична разпоредба при транспортните престъпления не съществува²⁷.

С цитираните Указания главният прокурор, по силата на правомощието си по чл. 136, ал. 6 ЗСВ да осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори и следователи за точно и еднакво прилагане на законите и защита на законните права и интереси на гражданите, юридическите лица и държавата, всъщност свежда до всички прокурори

²⁵ <https://prb.bg/bg/news/aktualno/42452-glavnijat-prokuror-sezira-predstavitelite-na-i-157>

²⁶ <https://www.bghelsinki.org/web/files/richeditor/laws/pg-administrative-acts/ukazania-za-podobriavane-na-rabotata-po-prilagane-na-53-i-72-nk-prestaplenia-po-transporta-09.06.2021.pdf>

²⁷ вж. например Гиргинов, Ант. „Наказателно право на Република България. Обща част“ стр. 109-112; Стойнов, Ал. „Наказателно право. Обща част“ стр. 151-152.

своите разбирания за приложението на чл. 53, ал. 1, б. „б“ НК и за понятието „средство на престъплението“, които противоречат на българската наказателноправна теория и на дългогодишната съдебна практика.

При осъществяване на функционалните си правомощия главният прокурор е длъжен да дава указания, които са съобразени с материалния и процесуалния закон и не създават предпоставки за налагането на незаконосъобразни практики при разследването и правораздаването. Ето защо с издаването на заповедта и указанията по прилагане на посочените наказателноправни разпоредби главният прокурор е нарушил чл. 126, ал. 2 от Конституцията, съответно правилото на чл. 136, ал. 6 ЗСВ, което го задължава да осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори и следователи за точно и еднакво прилагане на законите и защита на законните права и интереси на гражданите, юридическите лица и държавата.

Предвид правомощията, с които разполага главният прокурор в една силно централизирана институция и влиянието му върху ръководените от него около 1500 прокурори, издаването на такива актове има сериозни отражения върху законосъобразното упражняване на правомощията им. Това се вижда например от Доклад за прилагането на закона и за дейността на Районна прокуратура - Крумовград и на разследващите органи през 2020 година²⁸, в който се съдържа обсъждане на приложението на цитираните указания и заповед на главния прокурор в Пловдивския апелативен район.

Също в тази насока може да се посочи конкретен пример: Прокурор от Районна прокуратура - Смолян, Териториално отделение – Чепеларе, в съдебно заседание от 27.07.2020 г. по н.о.х.д. № 87/2020 г. на Районен съд -Чепеларе²⁹, в хода на съдебните прения, заявява: „Изцяло поддържам обвинението повдигнато с обвинителния акт на Районна прокуратура гр.Смолян, Териториално отделение гр.Чепеларе срещу подсъдимия С.З.С. от гр. Смолян за извършено от него престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК (...) Предлагам да го признаете за виновен в извършване на това престъпление (...) Също така на основание заповед № РД-02-06/11.05.2020 г. на главния прокурор на Република България, с която са въведени указания за подобряване на организацията на работата на прокуратурата на Република България по прилагане на разпоредбите на чл. 53 и чл.72 НПК по досъдебни производства, образувани за престъпления против транспорта, предлагам на основание чл. 53, ал. 1, буква „а“ НК да отнемете в полза на държавата моторното превозно средство, а именно лек автомобил „Субару Легаци“ с рег.№ ....., което е собственост на подсъдимия.“ Искането не е уважено от районния съд, но е видно как участващият в делото прокурор се позовава на първо място на методическите указания на главния прокурор и едва след това на закона, което е недопустимо (вж. в приложение присъдата).

²⁸ Виж в приложението Доклад за прилагането на закона и за дейността на районна прокуратура - Крумовград и на разследващите органи през 2020 година. Същият е наличен и в интернет.

²⁹ Виж в приложението Протокол от съдебно заседание от 27.07.2020 г. по НОХД № 87/2020 г. на Районен съд Чепеларе, Присъда № 9004 от 27.07.2020г. по НОХД № 87/2020г. на РС-Чепеларе и мотиви към нея, в които е анализирано неоснователността на искане на прокурора за отнемане на МПС на осн.чл.53, ал.1, б.„а“ НК. Същите са налични и в интернет страницата на РС-Чепеларе.

В същото прессъобщение от 12.05.2020 г.³⁰ (<https://prb.bg/bg/news/aktualno/42452-glavnijat-prokuror-sezira-predstavitelite-na-i-157>) Прокуратурата на Република България обявява, че главният прокурор е сезирал председателя на Народното събрание, председателите на всички парламентарни групи и министър-председателя, с експертно предложение за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, в частта му за престъпления по транспорта, в т.ч. превозното средство да бъде отнемано независимо от собствеността му.

Тази законодателна инициатива е предприета от главния прокурор при наличието на осъдителни решения от ЕСПЧ за нарушение член 1 от Протокол 1 към ЕКПЧ по делата *Ünspeđ Paket Servisi SaN. Ve TiC. A.Ş.* срещу България³¹ и *Dumagas Transport S.A.* срещу България³², по които моторни превозни средства, собственост на чуждестранни юридически лица, са отнемани от националните ни съдилища без изтъкване на доводи за пропорционалност по силата на аналогична действаща разпоредба в НК за отнемане на вещи от трети добросъвестни лица в наказателни производства за квалифицирана митническа контрабанда, както и при висящо пред Съда на Европейския съюз дело C-393/19 по преюдициално запитване от Апелативен съд - Пловдив със сходен предмет.³³ Обръщам внимание, че и двете решения са влезли в сила достатъчно време преди главният прокурор да направи предложение за изменение на НК, поради което следва да е запознат с тях.

В светлината на изложените обстоятелства, свързани с функциите на главния прокурор по ръководство и надзор, трябва да отбележа, че той застъпва различни тези относно правомощията си по чл. 136, ал. 6 и чл. 138, т. 6 ЗСВ, в зависимост от конкретния случай, например:

По време на изслушването си пред правната комисия на Парламента на 14.10.2021 г. главният прокурор определя методическите указания като „нещо сходно с тълкувателната дейност на Върховния касационен съд – общи указания към всички прокурори за правилно прилагане на закона“^{34 35}.

По повод осъществяваната дейност по мониторинг върху проблемите на съдебната власт в България от групата за наблюдение на демокрацията и върховенството на закона в Европейския парламент, по повод изслушването му от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни

³⁰ <https://prb.bg/bg/news/aktualno/42452-glavnijat-prokuror-sezira-predstavitelite-na-i-157>

³¹ <https://news.lex.bg/wp-content/uploads/2021/01/CASE-OF-NSPED-PAKET-SERVISI-SAN.-VE-TIC.-A.S.-v.-BULGARIA-Bulgarian-Translation-by-the-Bulgarian-Ministry-of-Justice-.pdf>

³² https://www.stradalex.com/en/sl_src_publ_jur_int/document/echr_59271-11

³³ На 14.01.2021 г., СЕС в решението си по горесцитираното дело постановява, че: „член 2, параграф 1 от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облиги, средства и имущество от престъпления във връзка с член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява конфискация на средство, използвано за извършване на престъпление квалифицирана контрабанда, когато това средство принадлежи на трето добросъвестно лице.“

³⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=PXK7onCW13A>

³⁵ <https://prb.bg/prokuratura/glaven-prokuror/bg/news/46899-glavnijat-prokuror-ivan-geshev-predstavi-v-pravnata-komisiya-na-ns-doklad-za-dey>

работи на 17.01.2022 г. главният прокурор заявява в писмен отговор³⁶: „Функциите на главния прокурор, включително упражняването на правомощията за надзор за законност и методическо ръководство, не могат да оказват влияние върху всеки прокурор при вземането на решение по конкретно наказателно производство.“

В точка 1.1. „Методически указания“, параграф 3 на писмения отговор главният прокурор Иван Гешев е дал пример именно със Заповед № РД-02-06/11.05.2020 г., опитвайки се да обясни на европейските депутати, че тази заповед няма задължителен характер. Незадължителна заповед е правен поп-sens и очевидно е, че в действителност прокурорите са я спазвали при участието си в наказателния процес.

9. В края на м. април 2015 г. спрямо трима български граждани е извършено отравяне, което реално застрашава живота им. Един пострадалият – Емилиян Гебрев оръжеен производител, управител и едноличен собственик на „Емко“ ЕООД, твърди, че е заявил в свидетелските си показания, че това е опит за убийство с най-вероятен мотив за престъплението неговото намерение да придобие русенското дружество „Дунарит“. В множество интервюта пред медии Емилиян Гебрев многократно заявява в продължение на години, че не изключва версията това да е професионална разработка на чужди служби.

Във връзка с този случай е образувано досъдебно производство. След около година то е прекратено, защото не е намерен извършител.

По повод на воденото досъдебно производство главният прокурор Сотир Цацаров е направил изказване, че се работи по версия за отравяне от фосфоросъдържащо съединение, открито в рукола, която Гебрев консумирал непосредствено преди отравянето. Споменал и кафе машина, в която евентуално би могла да е сложена отровата.

Двете възможности обаче са отречени от самия пострадали Емилиян Гебрев, който е декларирал пред интернет медията „Свободна Европа“³⁷, че към 2015 г. нито е консумирал рукола, нито кафе. Още повече, че заедно с него са отровени синът му Христо и производственият директор на дружеството му „Емко“ Валентин Тахчиев, а тримата нито са консумирали едни и същи неща преди това, нито са били на едно и също място. Освен това достъпът до въпросната кафе машина не е бил ограничен, а други отровени няма.

Прекъсването на близо четири годишното мълчание на българската прокуратура по повод разследването на мистериозното отравяне вероятно е било предизвикано от разкритията на

³⁶ <https://www.europarl.europa.eu/committees/en/libe-democracy-rule-of-law-and-fundament/product-details/20190103CDT02662#20190103CDT02662-section-3> - DRFMG monitoring of the situation in Bulgaria, Information about the powers of the Prosecutor General of the Republic of Bulgaria in accordance with the Constitution and references on cases and criminal proceedings of high public interest

³⁷ <https://www.svobodnaevropa.bg/a/%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%B8%D1%8F%D1%82%D0%B0-%D0%B7%D0%B0-%D0%BE%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%B2%D1%8F%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D0%B3%D0%B5%D0%B1%D1%80%D0%B5%D0%B2-%D0%BA%D0%BE%D1%8F%D1%82%D0%BE-%D1%86%D0%B0%D1%86%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B2-%D0%BC%D0%B8%D0%B3%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D0%BD%D0%BE-%D0%B8%D0%B7%D0%BA%D0%BB%D1%8E%D1%87%D0%B8/29776365.html>

британския сайт „Белингкат“^{38 39} за евентуалната връзка със случая на агент на руското ГРУ, заподозрян и за опита за покушение на Сергей Скрипал и дъщеря му Юлия в Солсбъри, Великобритания. Оказва се, че има достатъчно данни водещи до обосновано предположение, че поне един офицер от военното разузнаване на Русия (ГРУ) е участвал и в двата опита за убийство – на Сергей и Юлия Скрипал в Солсбъри, Великобритания и на Емилиян Гебрев и другите двама български граждани в София.

Веднага след това е проведена среща на 11.02.2019г.⁴⁰ между посланика на Великобритания Ема Хопкинс и българския министър-председател Бойко Борисов, след което отново е започнала работа по досъдебното производство.

Установена е и връзка между взривовите на оръжейни складове в Чехия през 2014 г. и взривовите на оръжейни складове в България, част от които са на дружества на Емилиян Гебрев.⁴¹ Има достатъчно данни, които водят до обосновано предположение също, че вероятно най-малко един офицер от ГРУ е участвал както във взривовите на склад в Чехия, така и поне в един от опитите за убийство на Емилиян Гебрев.⁴³

Към настоящия момент има привлечени като обвиняеми трима руски граждани, с много висока степен на вероятност офицери от ГРУ, за опит за убийство на трима български граждани на българска територия. Досъдебно производство обаче е спряно⁴⁴ и не е внесен обвинителен акт в съда с мотиви, че тримата обвиняеми не са на българска територия. Не е направено официално искане за екстрадиция до Руската федерация.

Намирам, че в случая е налице двоен стандарт и необоснована избирателност в ръководената от главния прокурор Иван Гешев българска прокуратура по отношение на делата за атентата на летището до Сарафово, при който загинаха 1 български и 5 израелски граждани и по делото за опита за убийство на Емилиян Гебрев и още двама български граждани, в гр.София.

По първото дело е бил внесен обвинителен акт, въпреки че от самото начало е гледано задочно срещу двама подсъдими ливански граждани Мелиад Фарах и Хасан ел-Хадж Хасан, които живеят на

³⁸ <https://www.svobodnaevropa.bg/a/%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%B8%D1%8F%D1%82%D0%B0-%D0%B7%D0%B0-%D0%BE%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%B2%D1%8F%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D0%B3%D0%B5%D0%B1%D1%80%D0%B5%D0%B2-%D0%BA%D0%BE%D1%8F%D1%82%D0%BE-%D1%86%D0%B0%D1%86%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B2-%D0%BC%D0%B8%D0%B3%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D0%BD%D0%BE-%D0%B8%D0%B7%D0%BA%D0%BB%D1%8E%D1%87%D0%B8/29776365.html>

³⁹ <https://www.svobodnaevropa.bg/a/30288348.html>

⁴⁰ <https://faktor.bg/bg/articles/ema-hopkins>

⁴¹

<https://defakto.bg/2021/04/28/%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%83%D1%80%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D1%81%D1%80%D0%BE%D0%B4%D1%8F%D0%B2%D0%B0-%D0%B2%D0%B7%D1%80%D0%B8%D0%B2%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D1%82%D0%B5-%D0%B2%D1%8A/>

⁴² <https://news.lex.bg/%D1%80%D1%83%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D0%B0%D0%B3%D0%B5%D0%BD%D1%82%D0%B8-%D1%81%D0%B0-%D0%B7%D0%B0%D0%BC%D0%B5%D1%81%D0%B5%D0%BD%D0%B8-%D0%B2%D1%8A%D0%B2-%D0%B2%D0%B7%D1%80%D0%B8%D0%B2%D0%BE%D0%B2%D0%B5/>

⁴³ <https://bntnews.bg/news/novi-razkritiya-ima-li-vrazka-mezhdu-vzrivovete-v-chehiya-i-otravyaneto-na-gebrev-1104569news.html>

⁴⁴ <https://prb.bg/bg/news/45963-saobshtenie-na-sofiyska-gradska-prokuratura>

неустановено място извън България. Към настоящия момент делото се разглежда на втора съдебна инстанция в АСНС.⁴⁵

По второто дело има привлечени като обвиняеми трима руски граждани ⁴⁶, с установена истинска самоличност, с много висока степен на вероятност офицери от военното разузнаване на ГРУ. Георги Горшков (Georgi Gorshkov), роден през 1977 г., Сергей Павлов (Sergey Pavlov), роден през 1982 г., и Сергей Федотов (Sergey Fedotov), роден през 1973 г., са привлечени като обвиняеми за извършените от тях престъпления по чл. 116, ал.1, т.4, пр.3, т.6, пр.1, ал.1, т.9, вр. чл. 115, вр. чл. 20, ал.2, вр. ал. 1, вр. чл. 18, ал.1 от НК. Българската прокуратура обаче не внася обвинителен акт в съда с оправданието, че тези подсъдими не се намират на територията на България и дори не е поискала екстрадицията им от Русия. Вместо това спира досъдебното производство на основание чл. 199, ал. 1 и чл. 244, ал. 1, т. 1 от НПК, чл.25, ал.1, т.2 и ал.2 от НПК.

Производството е от висок обществен интерес, тъй като засяга националната сигурност на страната. Предвид правомощията на главния прокурор, предвидени в чл. 126, ал. 2 от Конституцията и чл. 138, т. 1, 6 и 7 ЗСВ, считам, че с бездействието си главният прокурор е повлиял това досъдебно производство да се движи бавно, да не се извършват необходимите действия по разследване и да не се внесе обвинителен акт в съда срещу тримата обвиняеми.

Налице е бездействие за издаване на методически указания за принципен и законосъобразен подход по такъв вид дела, които се отнасят до обвиняеми за престъпления, които застрашават националната сигурност на България, които са чужди граждани и не се намират на територията на Република България. Впоследствие главният прокурор не е упражнил властта си, за да осъществи контрол и установи пропуски в дейността, като по този начин е показал одобрителното си отношение към работата на наблюдаващия прокурор по конкретно досъдебно производство, което е широко известно на обществото благодарение на множество медийни публикации и интервюта на един от пострадалите.

В тази връзка следва да бъде поставен въпроса и какви са критериите, въз основа на които главният прокурор взема решение кога да инициира дисциплинарно производство и кога да командирова⁴⁷ или награди прокурор .

Например, на 17.12.2020 г. главният прокурор на Иван Гешев е наградил на официална церемония в Съдебната палата с отличие „Служебна благодарност“ за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения прокурора Илиян Рангелов от отдел 01 „Специализиран“ във ВКП.⁴⁸

Прокурорът Илиян Рангелов е наблюдаващ досъдебното производство за „тримата убийци на Делян Пеевски“, образувано през юни 2014 г., за което главният прокурор Сотир Цацаров заявява по-късно в интервю пред медиите, че е било грешка арестуването на тримата граждани и привличането

⁴⁵ <https://dariknews.bg/regioni/burgas/deloto-sarafovo-zapochva-na-vtora-instanciia-2269928>

⁴⁶ <https://prb.bg/bg/news/45963-saobshtenie-na-sofiyska-gradska-prokuratura>

⁴⁷ Командирането в по-висока инстанция е квази повишение предвид факта, че конкурсите на магистратите за повишение съдебната система продължават с години.

⁴⁸ <https://prb.bg/bg/news/aktualno/48256-glavniyat-prokuror-ivan-geshev-nagradi-prokurori-ot-vkp-za-visok-profesionalizam>

им като обвиняеми за извършено от тях престъпление опит за убийство^{49 50 51}. Въпреки това обаче главният прокурор Сотир Цацаров командирова наблюдаващия по това досъдебно производство прокурор Илиан Рангелов във ВКП, прескачайки апелативното ниво на прокуратурата (Заповед № РД-07-1171/08.12.2017 г.)⁵². Част от причините, изтъкнати в мотивите на заповедта на главния прокурор за командироването именно на този прокурор са, че той притежава необходимия професионален стаж и опит, и има **доказан професионализъм**. Тази констатация на тогавашния главен прокурор е в пълно противоречие от заявеното от самия него за работата на същия прокурор по досъдебното производство отнасящо се до така наречения случай с опит за убийство на депутата от ДПС Дилян Пеевски. А последвалата награда от главния прокурор Гешев е в нарушение на т. 8.1 и 8.3 от КЕПБМ.

Посочените действия и бездействия се осъществяват при наличие на Програма за сътрудничество между Прокуратурата на Република България и Прокуратурата на Руската федерация за периода 2017 – 2019 г., подписано на 18.09.2017 г. в Съдебната палата главният прокурор на Република България г-н Сотир Цацаров се среща с генералния прокурор на Руската федерация г-н Юрий Чайка⁵³. В обхвата на програмата е противодействие на тероризма, борба с радикализацията и насилствения екстремизъм, както и противодействие на транснационалната организирана престъпност са темите, по които прокурорите на двете държави ще обменят практически опит.⁵⁴ Справка на страницата на Генералната прокуратура на РФ показва, че - с изключение на Унгария - други страни от ЕС не осъществяват подобни контакти в последните няколко години. Линията на много близко сътрудничество между българската и руската прокуратура и черпене на челен опит продължи и при приемника на главния прокурор Цацаров – Иван Гешев. Руската федерация, е една от държавите с най-много осъдителни решения на ЕСПЧ. На 25.02.2022 г. Съветът на Европа чрез Комитета на министрите взе решение, с което замразява временно представителството на Русия в Комитета на министрите и Парламентарната асамблея на организацията.^{55 56}

⁴⁹ <https://novini.bg/videoswf/aWQ9NzI5MA==>

⁵⁰ <https://news.lex.bg/%D0%BE%D0%B1%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B5%D0%BD-%D0%B7%D0%B0-%D0%BE%D0%BF%D0%B8%D1%82-%D0%B7%D0%B0-%D1%83%D0%B1%D0%B8%D0%B9%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D0%BF%D0%B5%D0%B5%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%B8/>

⁵¹ Припомням, че във връзка с това досъдебно производство започват претърсвания и изземвания в сградата, в която се е помещавала банка „КТБ“ и това постави началото на на края на тази банка, тъй като започват да се образуват опашки от вложители, които започват да теглят влоговете си.

⁵² http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/32/REG_KOM_19-07-2021-P.pdf

⁵³ Първо като министър на правосъдието и после като генерален прокурор, г-н Чайка е централно действащо лице в изграждането на авторитарния режим на Путин в Русия. Той е лицето на погаването на върховенството на правото и човешките свободи, репресията срещу медиите и опозицията, толерирането на корупцията и злоупотребата с власт и на задушаването на руската демокрация. Чайка също така е бил сред основните отговорни лица за актове на международна агресия и нарушения на международното право, държавно допустителство на политически убийства, замитане на следите на огромен брой политически и държавно организирани престъпления на Путиновия режим. По отношение на генералния прокурор на Руската федерация Юрий Чайка и неговото семейство в руското общество е имало подозрения за корупция, чието разследване се спирало от него самия. В крайна сметка той е бил освободен от поста и на негово място на 22.01.2020 г. е бил назначен за генерален прокурор Игор Краснов.

⁵⁴ <https://prb.bg/bg/news/21043-glavniyat-prokuror-sotir-cacarov-se-sreshna-s-ge-1>

⁵⁵ <https://www.coe.int/en/web/portal/-/council-of-europe-suspends-russia-s-rights-of-representation>

⁵⁶ <https://btvnovinite.bg/svetut/zamraziha-chelnstvoto-na-rusija-v.html>

Отново считам, че това буди безпокойство с оглед действията на днешната руска прокуратура, изразяващи пренебрежителното ѝ отношение към правата на човека и нарушенията на правата на човека от страна на Иван Гешев и на ръководената от него прокуратура (вече подробно обсъдено в предложението), а и също поради множество публични изказвания и интервюта пред медии на г-н Иван Гешев, в които той си позволява да показва открито своите политически пристрастия и предпочитания, да дава политически оценки, да прави опити за политически и икономически анализи.

Не на последно място по значение следва да посоча и следното. През последните години в България абсолютно необезпокоявано развиват дейност паравоенни организации, които се обучават от руски военни инструктори^{57 58 59 60 61}. Такива са Българско Народно Опълчение „Шипка“ и Военният съюз „Васил Левски“. Какво четем на тяхната интернет страница: „Когато престъпниците са се превърнали във власт, а държавата в престъпник, правото да бъде съдия принадлежи на всеки български гражданин!“

Част от целите и задачите: „Арест, следствие, съд и затвор за цялата престъпната политическа върхушка ограбила и разпродала на безценица българските национални богатства на чужденци без категоричното, предварително ясно изразено съгласие и решение на народа. Конфискация и връщане във хазната на всичко откраднатото и нагребено от тази престъпна политическа сган и връщане на всички субсидии и държавното имущество получени от техните партийни ръководства. Връщане на цялата власт, стратегически отрасли и природни ресурси на страната под контрола на народа като единствен пряк върховен суверен и разпоредител със властта и ресурсите на страната.

Въвеждане на временно извънредно положение и изпълнение на военно мобилизационният план за стабилизиране на страната и стартиране на новото ускорено българско национално възраждане “⁶²

Изложените обстоятелства са в нарушение на основни принципи на правовата държава и пряко застрашават обществения ред и националната ни сигурност. Това са поредните обстоятелства, спрямо които настоящият главен прокурор Иван Гешев бездейства.

Уважаеми госпожи и господа членове на Висшия съдебен съвет,

⁵⁷ <https://faktor.bg/bg/articles/petak-13/razsledvane-na-bellingcat-paravoennite-v-balgariya-sa-oradiya-na-kremal-finansirani-ot-gratski-i-britanski-radikali>

⁵⁸ <http://www.svoboddata.com/page.php?pid=17885&rid=&archive=>

⁵⁹ <https://www.kletamaikabalgaria.com/2019/12/kraynodesni-ekstremisti-i-ruski-agenti-provejdat-voenni-ucheniya-v-bulgaria-snimki.html>

⁶⁰

<https://armymedia.bg/2016/07/01/%D0%BF%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%B8-%D1%81%D1%8A%D1%8E%D0%B7%D0%B8-%D1%81%D1%82%D1%8F%D0%B3%D0%B0%D1%82-%D0%BC%D0%B5%D1%82%D0%B5%D0%B6-%D0%B4%D1%8A%D1%80%D0%B6%D0%B0%D0%B2/>

⁶¹ <https://www.papakotchev.com/%D0%BC%D0%B5%D0%B6%D0%B4%D1%83-%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%B0-%D0%B8-%D0%BF%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%B8%D1%8F-%D0%BF%D0%B0%D1%82%D1%80%D0%B8%D0%BE%D1%82%D0%B8/>

⁶² <https://www.bnoshipka.org/>

Изложените факти сочат, че главният прокурор не показва способност за придържане и налагане на висок етичен стандарт, не демонстрира висока професионална компетентност, задълбочени знания в областта на правото, изявена независимост и воля за налагане на законността, с принос за утвърждаване на правовата държава, в съответствие със законовите изисквания за длъжността. Действията му имат отрицателно въздействие върху независимостта и безпристрастността на прокуратурата при упражняване на функциите по разследване и разкриване на престъпните деяния и компрометират ролята на прокуратурата в съдебното следствие за приключването му със законосъобразен правен резултат, поради което намирам, че същите обосновават приложението на основанията по чл. 129, ал. 3, т. 5 КРБ за освобождаването му от заеманата длъжност.

Престижът на съдебната власт е изведен като конституционна ценност в чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията. Накърняването на престижа на съдебната власт изрично е посочено от конституционния законодател като едно от основанията за освобождаване от длъжност на съдия, прокурор или следовател (така Решение № 2 от 21.02.2019 г. на Конституционния съд по к. д. № 2/2018 г.). Съдиите, прокурорите и следователите са длъжни да изпълняват конституционните и законовите си задължения, такива са и обществените очаквания към тях (Решение № 1 от 31.01.2017 г. на Конституционния съд по к. д. № 6/2016 г.). В съдебната практика на Върховния административен съд трайно се приема, че независимостта и почтеността са качества на съдебната власт, които гарантират ефективното осъществяване на основната ѝ функция в държавата – поддържането и възстановяването на установения правен ред. В най-голяма степен спазването професионалните и етични стандарти важи за председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор.

Конституцията, в чл. 126, ал. 2, е оправомощила главния прокурор да осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори, а задължение на прокуратурата е да следи за спазване на законността в страната – чл. 127. Правомощията на главния прокурор определят и завишените изисквания и етични стандарти към поведението му, тъй като той може да влияе върху дейността на всички прокурори, определя цялостния облик на прокуратурата и носи най-голяма отговорност за нейния авторитет в обществото. Ето защо, ако главният прокурор не отговаря на тези високи изисквания, държавата не би могла да реализира ефективно наказателната си политика. Ако заемачият длъжността главен прокурор с поведението си създава съмнения в обществото, че е независим, безпристрастен, професионално компетентен и почтен, тогава се руши доверието на гражданите към цялата прокуратура и се засяга авторитетът на съдебната власт. Без доверието на обществото всяка власт е обречена, защото губи легитимност и се отдалечава от разбирането на гражданите за съдебна власт, която защитава независимо и безпристрастно правата и законните им интереси.

С решение № 1 от 08.02.2022 г. по к.д. № 17/2021 г. Конституционният съд прие, че разпоредбата на чл. 130в от Конституцията включва и възможността министърът на правосъдието да прави предложения до Висшия съдебен съвет за предсрочно освобождаване от длъжност на председателя на Върховния касационен съд, на председателя на Върховния административен съд и на главния прокурор в хипотезата на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията.

На следващо място съдът сочи, че „във връзка с разпоредбата на чл.129, ал.2 от Конституцията важат и основанията за освобождаване от длъжност по чл.129, ал.3, т. 2, 3, 4 и 5 за тримата висши магистрати и в частност отговорността по т. 5.“

Поддържам, че изложените в настоящото предложение обстоятелства обосновават извод, че са налице осъществени действия и допуснати бездействия от главния прокурор, които представляват основания по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за освобождаването му от заеманата длъжност. В решение № 1 от 08.02.2022 г. по к.д. № 17/2021 г. Конституционният съд сочи, че провиненията, предвидени в чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията са от такъв характер, че могат сериозно да накърнят доверието в правосъдието и престижа на съдебната власт именно, защото са извършени от стоящите най-високо в системата на съдебната власт административни ръководители. Тази отговорност на главния прокурор е дефинирана от Конституционния съд като „юридическа отговорност“ и произтича от специфичния статус на административните ръководители, които са най-високо стоящи в съдебната власт. Лицата по чл. 129, ал. 2 от Конституцията са призвани да отстояват и гарантират независимостта, отчетността и авторитета на съдебната власт, поради което следва през целия си мандат да спазват изискванията за длъжността, която заемат и да не допускат уронване на престижа на съдебната власт. Ето защо ангажирането на отговорността им за неизпълнение на тези задължения не е обвързано с определени законови срокове, в които министърът на правосъдието да сезира компетентния да разгледа предложението орган. Процедурата по чл. 175, ал. 5 ЗСВ за реализиране на тази юридическа отговорност по чл. 129, ал. 2 във връзка с ал. 3, т. 5 от Конституцията изисква да се извърши преценка на обстоятелствата, изложени в предложението, от Пленума на Висшия съдебен съвет и ако реши, че са налице основания, да направи предложение до президента за освобождаването на главния прокурор от заеманата длъжност.

Ето защо, на основание чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173 ал. 3 ЗСВ, в качеството си на министър на правосъдието на Република България правя предложение пленумът на ВСС да се произнесе за наличието на обстоятелства по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от поста главен прокурор на Република България.

Приложение, съгласно опис.

Министър на правосъдието:

Надежда Лорданова

02.03.2022 г.

Гр.София

О П И С

- Бюлетин – Решение на ЕСПЧ по дела срещу България, бр. 14, октомври – декември 2016 г. на Министерство на правосъдието;
- Присъда, мотиви и протокол от съдебно заседание по НОХД № 87/2020 г. РС – Чепеларе;
- Решение на ЕСПЧ по делото Баневи срещу България;
- Доклад за прилагането на закона и за дейността на РП – Крумовград и на разследващите органи през 2020 г. ;
- Туит съобщение от личния профил на главния прокурор от 11.07.2020 г.;
- Решение на Европейския парламент от 15.02.2022 г. относно искане за снемане на имунитета на Елена Йончева;
- Доклад на Европейския парламент относно искане за снемане на имунитета на Елена Йончева;
- Туит съобщение от личния профил на главния прокурор от 08.07.2020 г.;
- Присъда и мотиви към присъда по ВНЧХД № 2249/2021 г. на СГС, НО ,IV въззивен състав;
- Прессъобщение от 12.05.2020 г. на Прокуратурата на Република България;
- Прессъобщение от 15.10.2020 г. на Прокуратурата на Република България;
- Прессъобщение от 17.12.2020 г. на Прокуратурата на Република България;
- Прессъобщение от 19.09.2017 г. на Прокуратурата на Република България;
- Съобщение от 15.09.2020 г. на Софийска градска прокуратурата;
- Регистър на командированите магистрати от прокуратурите към 19.07.2021 г.;
- Отговори на Република България (включително на главния прокурор) до група за наблюдение на демокрацията, върховенството на закона и основните права на Европейския парламент от 26.01.2022 г.;
- Разпечатка на хартия, направена на текст от 02.03.2022 г. от интернет страницата на Комитет за Национално спасение „Васил Левски“ и Воински съюз БНД „Шипка“ ;
- Писмени документи със сигнал от Георги Цолов Георгиев с рег.№ 94-Г-218;
- Копие на справка на ГДБОП по сигнали вх. рег. № 489700-5880/16.09.2021 г. и № 489700-7830/23.11.2021 г. от Георги Цолов Георгиев;
- Сигнал от ГД „Боец – България обединена с една цел“ рег. № 66-00-39;
- Придружително писмо от ГД „Боец – България обединена с една цел“ във връзка с сигнал рег. № 66-00-294 до Министерство на правосъдието, съдържащо Протокол № 21/ИСТЕ – 087 за извършена извън съдебна видео – техническа експертиза;
- Сигнал от ГД „Боец – България обединена с една цел“ рег. № 66-00-294;
- Флашка от търговския регистър с документи на „Жоси“ ООД;